

[Niels Andersen.]

har vi fra vor side altid anset for at være noget uheldigt, som har frataget folk lysten til at bestille mere, som har frataget folk lysten til at tage et initiativ. Det foreliggende forslag må i og for sig betegnes som noget positivt i den retning, idet man her virkelig arbejder med tanken om en proportional beskatningsform. Ganske vist holder man sig til indtægter under ca. 20 000 kr. brutto, men jeg kunne ønske, at den proportionale beskatningsprocent også kom til anvendelse for noget højere indtægter, men jeg er også klar over de vanskeligheder, som forslagsstillerne har haft i denne forbindelse, idet der ikke har været tilstrækkeligt med penge til, at man kunne gå videre.

Hovedproblemet med hensyn til det foreliggende forslag er, hvordan man skal tilvejebringe den ønskede skattnedsættelse på 250 mill. kr. i skatteåret 1960-61. Her må jeg forudskikke den bemærkning, at det er noget besynderligt, så længe vi ikke er færdige med behandlingen af den finanslov, der vedrører finansåret 1959-60, at operere med en skattnedsættelse, der i høj grad vedrører finansloven for skatteåret 1960-61. Jeg vil ikke sige, at der ikke er mulighed for, at vi kan nå frem til en skattnedsættelse; det håber jeg virkelig der er. Når jeg i min artikel i Jyllandsposten, som det ærede medlem hr. Poul Møller var så venlig at citere noget af, skrev, at det foreliggende forslag til folketingsbeslutning minder om et par store drenge — det er sagt i den allerbedste mening — der kommer løbende for at plukke af frugter, der er ved at blive modne, så ligger der heri ganske simpelt dette, at venstre og de konservative vurderer situationen sådan, at den økonomiske udvikling skulle medføre, at vi virkelig kan nå frem til en skattnedsættelse.

Alene det, at man muligvis kan forøge beskæftigelsen, således at de sociale ydelser på denne front bliver mindre, indebærer for så vidt muligheden af en skattnedsættelse. Jeg vil dog også erindre om, at vi her i folketinget i denne samling har diskuteret

bl. a. de udgifter, der i det år, der ligger foran os, bliver tale om til udbygning af universiteterne, til landbohøjskolen og til andre læreanstalter. Der bliver endvidere tale om øgede udgifter til udbygning af vore veje — der foreligger jo en plan herom fra ministeriet for offentlige arbejder, omfattende en 5-årig periode — og samtidig må man forudse øgede udgifter til den videre udbygning af atomenergiens fredelige udnyttelse i erhvervslivet.

Alle disse ting må man selvfølgelig tage med, når man skal danne sig et billede af de muligheder, der foreligger for en reel skattnedsættelse; men jeg vil gerne sige til venstre og de konservative, at retsforbundet meget gerne vil gå med ind i udvalgsarbejdet med den indstilling virkelig at nå frem til nedsættelse på statsbudgettet. Jeg tror for så vidt, at der er muligheder for, at vi kan tale os frem til en faktisk nedsættelse. Der er visse sociale områder, hvor vi måske er gået ud over behovsgrænsen for social hjælp. Det er alt sammen noget, vi kan se helt sagligt på i det udvalg, som nu skal arbejde videre med problemerne. Jeg mener ikke, at man forud kan diskutere en sådan nedsættelse, som her er på tale, 250 mill. kr., men lad mig sige til venstre og de konservative, at vi helt fordomsfrit vil se på mulighederne i udvalgsarbejdet.

Med hensyn til de mere teknisk betonedede problemer i forslaget er de jo meget indgående blevet kommenteret af de foregående ordførere, så dem skal jeg ikke komme så meget ind på, men kun lige nævne, at man giver de største skattnedsættelser til skattepligtige indkomster over 15 000 kr., hvilket altså svarer til ca. 20 000 kr. i bruttoindkomst, og opkaste det spørgsmål: hvordan vil en sådan skattelettelse så virke på pristallet? Umiddelbart forekommer det mig urimeligt, at indtægter over den nævnte grænse skal have de største skattelettelser. Jeg betragter også indkomster på 12 000, 15 000 og 18 000 kr. som hørende til mellemindkomsterne og kunne nok ønske en skala udregnet, som netop kommer disse indtægts-